

Zasluženega imenovanja g. dr. Josipa Hohnjeca za prvega rektorja v Mariboru je vesel slovenski narod, za katerega je že storil toliko

dobrega. Veseli pa so tudi vsi lavantinski duhovniki, ki so bili gojenci mariborskega bogoslovja in jim je bil g. rektor profesor.

Novice iz domačih krajev

Streljanje s karbidom je nevarno. 11 letni rudarjev sin iz Prevalj Mirko Jeran je streljal s pomočjo pločevinaste škatle s karbidom. Škatlo je razneslo in njeni drobci so nevarno ranili fanta na očesu, obžgalo mu je pa tudi ves obraz. Neprevidni mladi strelec se zdravi v mariborski bolnišnici.

Na tovariša je padel. Na neki stavbi v mariborski okolici je strmoglavil v globino delavec in padel na spodaj stoječega 25 letnega tovariša Karla Baranka. Sam je ostal nepoškodovan, dočim je tovarišu Baranku zlomil nogo in mu prizadejal hude notranje poškodbe, tako da so ga morali prepeljati v mariborsko bolnišnico.

Z zidarskega odra ga je vrglo. 24 letni zidar Jernej Praprotnik je bil zaposlen pri zidavi nove gimnazije v magdalenskem predmestju v Mariboru. Nevede se je dotaknil električne napeljave, ki ga je tako udarila, da ga je vrglo z zidarskega odra in je padel več metrov globoko. Pri padcu si je močno poškodoval desno roko ter se je moral zateči v bolnišnico.

Po nesreči obstreljen deček. Nekemu lovcu se je v studenskem gozdu po nesreči sprožila lovska puška pri lovu na zajce. Strel je zadel 11 letnega delavčevega sina Ivana Kuharja iz Studencev, ki se je slučajno nahajal v smeri bega zajca, v stegno leve noge. Fanta so prepeljali v mariborsko bolnišnico.

18 letni fant je po neprevidnosti obstrelil svojega tovariša. Pred kratkim je 18 letni G. Lojze v Satahoveh v Prekmurju po nerodnosti obstrelil svojega tovariša Alojza K. Krogla je ranjencu obtičala pod levim očesom ter so mu jo morali odstraniti operativnim potom v bolnišnici.

Plaz potegnil s seboj cestni nasip. V Podložah pod Ptujsko goro je utrgal plaz cestni nasip v dolžini 13 m in 3 m na široko ter ga je pognal v globok prepad.

S kolesa ga je vrgel. 18 letni vajenec Franc Pintar iz Nove cerkve se je peljal k svojim staršem v Hrenovo. Na majhnem klancu Breznica se pripelje nasproti Jurij Čretnik, ki ga je v klancu zaneslo nasproti vozečemu Pintarju. Pri tem je z vso silo zadel v pedal Pintarjevega kolesa in ga vrgel s kolesa. Pri padcu na trdo cesto se je Pintar pobil tako hudo, da mu je počila lobanja in je obležal nezavesten. G. kaplan Alojzij Zolnir mu je hitro

podelil sv. maziljenje, nakar ga je rešilni avto odpeljal v celjsko bolnišnico. Ves čas prevoza je bil v nezavesti in je bruhal kri, vendar obstoja upanje, da bo ostal pri življenju.

Smrt pri reševanju psa. Pri posestniku Potočniku v Vojniku pri Celju se je pretrgala žica električnega voda, v katero se je po naključju zapletel domači pes. 16 letna hčerka Pepca Potočnik je hotela psa rešiti, pri tem se ji je pa žica ovila okoli vratu in roke ter jo je udaril električni tok. Domači so hitro odstranili žico in skušali deklico spraviti k zavesti, toda deklica je kmalu umrla. Pokojna Pepca je bila prikupna, marljiva deklica in je obiskovala četrti razred meščanske šole.

Padec z drvečega vlaka. 31 letni Marušič Alojz, doma iz Rifengozda pri Laškem, se je vračal z vojaških vaj. Pri tremerskem mostu v Celju je po nesreči padel iz drvečega vlaka in si prebil lobanjo. V nezavesti je bil prepeljan v celjsko bolnišnico.

Smrti udarec lokomotive. Blizu kurilnice železniške postaje Zidani most je lokomotiva udarila z odbijači mladega železničarja Jakopiča tako močno po glavi, da so mu izstopili možgani. Jakopič je kmalu izdihnil. Nesreča se je zgodila radi tega, ker Jakopič, ki opravlja službo kurjača, ni opazil prihajajočega vlaka in ta neprevidnost ga je stala življenje.

Preskrba umetnih gnojil. Kmetovalcem se priporoča, da si pravočasno priskrbijo dovoljne količine kalijevih gnojil za gnojenje krompirja, pese, travnikov, deteljšč in drugih poljskih sadežev. Za en oral (to je 57 arov) se potrebuje 100 do 150 kg kalijeve soli. Ker je negotovo, kako bo s preskrbo umetnih gnojil spomladi, je v sedanjih razmerah potrebno, da si vsak kmetovalec že pred Božičem ali najkasneje v januarju zagotovi potrebno količino kalijevih gnojil, to so: 40% kalijeva sol in za gnojenje ranega krompirja, sadonosnikov, domačega vrta, vinograda ter hmelja pa 48 do 52% žvepleno-kisli kalij. Če se z umetnimi gnojili pravilno in pravočasno gnoji, se dosežejo vedno izvanredno dobri uspehi. To so dokazale številne izkušnje zadnjih let. Zato

Če ste v zadregi, si pomagajte z oglašom v »Slovenskem gospodarju«!

Kadar kupite

sredstvo proti bolečinam, prehladu ali hripi in zahtevate

ASPIRIN

pazite, da je vsak zavitek in vsaka posamezna Aspirin-tableta označena z „Bayer“-jevim križem.

Oglasi reg. pod št. 7257 od 23. marta 1940

naročite tako preko zadrug, podružnic itd. potrebne količine kalijevih gnojil, da jih boste imeli pravočasno na razpolago. Pri sedanjih dobrih cenah kmetijskih pridelkov mora vsak kmetovalec pravočasno poskrbeti, da čimveč pridelata in da bo pridelek boljši. To bo dosegel na najcenejši način s pomočjo pravilne uporabe umetnih gnojil, v prvi vrsti z zadostnim gnojenjem s kalijevo soljo.

Pogojno izpušeni kaznjenci. Iz mariborske kaznilnice je bilo pogojno izpuščenih 17 kaznjencev, ki so prestajali kazen od 2 do 10 let radi uboja.

Pojavi svinjske kuge. V ljutomerskem okraju se je pojavila v zadnjem času svinjska kuga. Mnogo svinj je poginilo in so jih morali zakopati. Na Grabah pri Ljutomeru je poginilo nekemu posestniku 15 velikih in srednje velikih svinj. Tudi v štrigovskem okolišu je bolezen povzročila precej škode.

Najdba 33 tisočakov. Pri posestniku Erjavcu v Škofji Loki je bilo v septembru vlomljeno. Zmanjkalo je raznega blaga in 33 tisočakov. Sedaj, ko so preurejali stanovanje, so našli zavitek vseh 33 tisočakov za pultom v bivšem trgovskem lokalu. Tisočaki so bili povezani prav tako, ko takrat, ko so jih vtaknili v predal. Erjavce je v razburjenju radi umiranja tasta zvitek tisočakov vtaknil v predal in ga siloma zaprl. Pri sunku se je zvitek zakotalil do konca predala, kjer se je bil les osušil, in

svetile. Nov način razsvetljave bo cenejši, poleg tega pa bo svetloba enakomerno razdeljena. Dočim so bile modre svetilke iz zraka vidne, belih luči iz sovražnih letal ne bodo opazili.

Pes odkril zaklad. V Sčednem pod Steverjanom v goriški okolici je pri kmetu Jožefu Hledetu domači pes čuvaj grebel ob zidu za hlevom. Bil je priklenjen in si je z brskanjem krajšal čas. Nenaadoma je začel lajati in z vso silo kopati v zemljo. Ker lajež ni hotel ponehati, je šla hišna mati pogledat, zakaj pes tako razsaja. Ko se je približala, je vsa začudena obstala: na tleh okrog zvestega čuvaja so se svetili srebrni kovanci. Bilo je očitno: pes je našel zaklad. Bili so avstrijski goldinarji in kro- ne, ki jih je izgubil pes

Razjahala sta in poiskala primeren prostor med grmovjem. Konje sta spustila na pašo, sama pa sta sedla v senco.

Erik je pozorno napenjal oči in ušesa. Z ušesi ni ujel nobenega glasu, ki bi bil podoben topotu konjskih kopit, oči pa so ga brezdvomno prepričevale o tem, da čas beži; sence dreves so postajale vse daljše. Za dvakratno dolžino so že narasle, a o Slimu še vedno ni bilo sluha.

»Kje vendar tiči?« je zamrmral jezno Erik. Noel je poznal Erika in je vedel, da zdaj vre v njegovi notranjosti. Ni spregovoril, ker se je bal, da bi povedal kaj takega, kar bi gospodarja še bolj razdražilo.

Erik je spet prisluškoval in napenjal oči. Vse bolj je bil nemiren in jezen. Naposled se ni mogel več premagati.

Naglo je vstal, zasenčil z dlanimi oči in nekaj časa strmel v daljavo. Potem je izbruhnil iz njega.

»Ta osel je gotovo spet naredil kakšno neumnost!« je dejal razdraženo.

»Najbrž se je vmešal v stvar, iz katere se ne more izmotati,« je pripomnil Noel.

»In midva morava s čakanjem čas zabijati ter pustiti, da jezdi Marija Linscott nevarnosti naproti.«

»Jezdiva dalje!«

»Nimava dovolj streliva.«

S tem sta oba umolknila. Zdaj je tudi Noel vstal in zrl v daljavo. Čez čas je Erik dejal:

»Stavim glavo, da lopovi nekaj pripravljajo zoper Marijo!«

»Jaz ne vem, za kaj gre,« je odgovoril Noel, »a če ti praviš, da se kaj pripravlja, potem bo že res.«

»Da, res!« je jezno nadaljeval Erik. »In jaz naj zamudim? Naj svet govori, da sem ob cesti lenaril, medtem ko...«

Ni nadaljeval. Dvignil je s tal težko sedlo in šel proti Blisku.

»Kaj nama je storiti?« je vprašal Noel.

Erik ni odgovoril, ampak je naglo sedel konja.

Noel ga je nekaj časa opazoval, potem pa je rekel:

»Še malo počakajva! Slim bo vendar vsak trenutek tukaj.«

»Slima ne bo. V past se je ujel!« je trdo odvrnil Erik.

»Kdo bi mu naj bil nastavljal past?« je začudeno vprašal Noel.

»Tisti ljudje, ki tudi mene hočejo zadržati. Tisti, ki nočejo, da bi sledil Mariji Linscott!«

»Potem pa naprej!« je zaklical Noel. »Pojdiva kar brez streliva! S puškinimi kopiti bova razgnala lopove, če naju bodo napadli!«

Erik je pritrdil sedlo, potem pa se je obrnil k Noelu. Položil je roko na njegovo ramo in resno rekel:

tako je padel denar skozi špranjo za pult, kjer so ga sedaj, ko trgovski lokal pospravljajo, našli.

Sanatorij v Mariboru: Tyrseva ulica 19, tel. št. 23-58, je najmodernejše urejen za operacije. Enteroklinar za izpiranje debelega črevesa! Vodja specialist kirurg dr. Černič. 23

Požari

Iz neznanega vzroka je pretekli ponedeljek zjutraj nenadoma začelo goreti gospodarsko poslopje Ivana Kumerja, posestnika v Kapli pri št. Jurju ob Taboru, ki je lastnik znane »Pihbirtove« gostilne ob državni cesti. Zaradi velikega vetra se je ogenj razširil z velikega gospodarskega poslopja še na dva velika kozoletca, ki sta z gospodarskim poslopjem in sušilnico za hmelj do tal pogorela, tako da je od vsega ostal le kup pepela. Gasilci so s trudom rešili gostilno, ki stoji tik gospodarskega poslopja, hlev in več glav živine. Škoda presega 250.000 din.

Pri posestnici Lajšček v Pokovcih na Goriškem (Prekmurje) je popolnoma pogorel senik, poln sena. Škode je za okoli 37.000 din, ki pa je krita z zavarovalnico.

Radi slabega dimnika, okrog katerega je bilo seno, je izbruhnil ogenj v stanovanjskem poslopju Konrada Kocbeka, posestnika v Stražah pri Sv. Barbri v Slov. goricah. Požar se je razširil iz stanovanjskega tudi na gospodarsko poslopje in hleve. Zgorelo je seno, otava, slama, gospodarsko in poljedelsko orodje ter ves letošnji pridelek živeža, le živino in pohištvo so rešili. Žrtev požara bi kmalu postal štirimesečni sinček, katerega je pa v zadnjem hipu rešil mimo idoč posestnik, ki je s krikom poklical tudi gospodarja in gospodinjico s 500 metrov oddaljene njive. Škode je za okoli 30.000 din in je le delno krita z zavarovalnico.

Skozi preluknjano posodo, napolnjeno z žarečim pepelom, so se vnela lesena tla v podstrešni sobi stanovanjske hiše posestnika Antona Drea v Slov. Bistrici. V omenjeni sobi je stanoval najemnik Anton Cesar. Škoda znaša 6000 din. Gasilcem gre zasluga, da se ogenj ni razširil.

V Hrastovcu pri Sv. Lenartu v Slov. goricah je zgorela lesena baraka grofa Herbersteina. Škode je za 3000 din.

Oče je pripeljal sina v ječo. 26 letni Mirko Kozuh, ki bi moral odsedeti dva meseca vojaške kazni, je ob priliki pleskanja nekega stanovanja porabil ugodno priliko, ukradel tuje kolo in pobegnil pazniku mariborske jetnišnice. Odepjal se je domov, toda oče-poštenjak ga je še isto noč sam pripeljal v Maribor, pozvonil pri velikih vratih jetnišnice ter pobeglega sina izročil pazniku.

Okraden mežnar. Na praznik Vseh svetnikov je odšel mežnar in gostilničar Ivan Sočnjak iz Podgorja z vsemi domačini na pokopališče. Med tem se je v njegovo stanovanje vtihotapil tat ter mu odnesel za 3000 din denarja ter hranilno knjižico z vlogo 700 din. Tatvine so osumili 35 letnega Henrikarja Marska iz Podgorja, ki se je nahajal v gostilni, preden je Sočnjak zaklenil, pa je nekam

izginil. Marske je priznal, da se je skrtil na podstrežje in izvršil tatvino.

Tatvina krave. Posestniku Vidmarju Antonu iz Bukovčaka pri Teharjih je iz hleva izginila štiriletna krava, vredna 4000 din. Posestnik je menil, da je krava iz hleva ušla in jo je dalj časa iskal. Ker je ni našel, je zasumil, da mu je bila krava ukradena in orožniki so prišli na sled Filipu Jugu, 40 letnemu delavcu, ki je pristojen v Laporje. Imenovanega so orožniki izročili okrajnemu sodišču v Slov. Bistrici.

Beg in zopetno ujetje tate Pečnika. Predrzni tat Pavel Pečnik je v brežiškem okraju izvršil deloma sam, deloma v družbi sličnih pomočnikov, ki jim je bil za vodjo, nad 30 matih in večjih vlovov. Orožniki v Senovem pri Rajhenburgu so tatiče z vodjo vred polovili. Vodja Pečnik je vlovme priznal in je bil odpremljen na orožniško postajo v Brežice. Od tod so ga gnali v Zagreb, da pokaže, kje je prodajal ukradeno blago. Z večernim vlakom so Pečnika pripeljali nazaj v Brežice in na potu s postaje do zavora je Pečniku v temi uspelo, da je pobegnil. Takoj je odšel na tatinski posel v Leskovec, kjer je nameraval izvršiti nov vlov. Imel je pa smolo, kajti orožniki so mu bli stalno za petami in so ga ujeli ter oddali sodišču v Krškem. Sedaj upamo, da bo za nekaj časa mir pred njim.

Vlom v ljubljansko trgovino. V Ljubljani so vlomili neznanec v Teokarovičovo manufakturno trgovino v Wolfovi ulici. Zlikovci so se skrili najbrž že zvečer na dvorišče, ponoči pa so vdrli skozi železna vrata in nato še lesena vrata, nakar jim je bila prosta pot v trgovino. Odnegli so precej blaga, saj znaša škoda nekaj nad 20.000 din, vendar je krita z zavarovalnico.

Vlom pri Slaniču in Petanu pojasnen. Iz Brežic poročajo: Kakor je »Slov. gospodar« že pisal, je bilo v noči na 16. september po neznanih storilcih vlomljeno v Slaničovo trafiko in isti dan tudi v trgovino koles last g. Petana iz Brežic. Po naključju so stražniki v Zagrebu zvedeli, da je Pavel Badislijevič dne 16. septembra kupil večjo količino in tobačnih izdelkov za znesek 450

din, ki mu jih je neznanec prodal v njegovi gostilniških proizvodih in po izpovedi priče te kupčije Jeršič Stjepana, kateri se je pohvalil pred Baškovičem, da je odnesel iz Brežic prav dober plen, je Baškoviča zagrebška policija aretirala radi več vlovov, ki jih ima na vesti. Pri aretaciji je znesel na dan po neprevdnosti tudi vlov v Brežicah. Nadalje je policija pozvedovala, dokler ni izsledila vlomilca Jeršič Stjepana, ki je obe tatvine priznal. Jeršič je v preiskovalnem zaporu prodal tudi obleko, ki jo je imel na sebi. Policiji se je to zdelo sumljivo in so pozneje domnili, da je ta obleka last dr. Dernovškega iz Brežic, katerega so tudi okradli tiste dni.

Inseriral bi, pa ne vem kako! — Naredite tako: napišite besedilo in preštajte besede, prištajte še en dinar za davek na oglas, v kuvertu dajte znak za to vsoto in pošljite z besedilom na: Upravo »Slov. gospodarja«, Maribor, Koroška cesta 5.

Vlom v trgovino. V Podpulferci, mejni vasi v Poljanski dolini, ki spada pod škofjeloško občino, je bilo vlomljeno v trgovino Jožefa Homana, ki stoji ob banovinski cesti. Vlomilci so odnesli za 10.000 din raznovrstnega blaga. Pri svojem zločinskem delu so se morali počutiti varne, kajti preden so odšli, so popili še tri steklenice vina. Ker tatovi niso pustili za seboj nobenih sledov, jih bo težko izslediti.

Obsojen prikrivalec usnja. »Slov. gospodar« je že obširno poročal o tovarnarju usnja Valterju Halbärthu iz Maribora, ki je bil poslan zaradi prikrivanja velikih zalog usnja v vrednosti štirih milijonov dinarjev na šestmesečno prisilno bivanje v Stari trg ob Kolpi. Zalogo usnja mu je oblast zaplenila, proti njemu pa je uvedlo sodišče kazensko postopanje. Dne 7. novembra se je proti tovarnarju vršila v Mariboru sodna razprava, na katero so iz Starega trga ob Kolpi pripeljali tudi obtoženega Valterja Halbärtha, ki je bil obsojen na 14 dni zavora, na 15.000 din denarne kazni ali na nadaljnjih 300 dni zavora, plačljivo v treh mesecih, in na plačilo 1000 din povprečnine. Proti razsodbi ni dopusten noben priziv. Po obsodbi je bil Valter Halbärth zopet policijsko odpremljen na prisilno bivanje v Stari trg ob Kolpi, kjer je bil že 49 dni, da najprej odsluži šestmesečno kazensko prisilnega bivanja, nakar se bo pokoril za svoje prikrivanje usnja še 14 dni v sodnih zaporih, glasom razsodbe sodišča.

Prva smrtna obsodba na okrožnem sodišču v M. Soboti. Dne 30. oktobra se je vršila pred velikim kazenskim senatom okrožnega sodišča v M. Soboti razprava proti 26 letnemu kleparskem pomočniku Karlu Makovec iz Štrigove v Medžimurju, ki je umoril svoje dekle in njenega spremljevalca. Makovec Karel je bil obtožen, da je 23. junija po zrelom preudarku in na okruten način usmrtil Viktorja Rašpergerja s tem, da ga je z nožem sedemkrat zabodel, radi česar je imenovan na mestu umrl, Rep Marijo pa s tem, da jo je z nožem 13 krat zabodel in je radi notranje izkrvavitve prav tako na mestu umrla. Vzrok umora je bila ljubosumnost. Na razpravi se je Makovec glede umora Rašpergerja skušal zagovarjati s silobranom, glede umora Repove pa je molčal. Državni tožilec je poudarjal, da se zadnje čase zlasti v ljutomerskem okraju množijo umori za prav malenkostne stvari in je cena človeškega življenja zelo padla. Zato je dolžnost sodišča, da ljudem pokaže s hudimi kaznimi, da je človeško življenje veliko vredno in da se s takimi kaznimi napravi enkrat za vselej konec nečloveških zločinov. Zato je predlagal smrtno obsodbo. Senat je razglasil sodbo, ki se glasi: smrt na vseh! Obsodbo je utemeljeval s tem, da je bilo dejanje storjeno po zrelom preudarku in na okruten način. Umor Repove nima para v sodnih spisih, tako zverinsko je bil izvršen. Makovec je bil med razpravo miren in ravnodušen.

Obsojen tat. V Celju je bil obsojen na eno leto in deset mesecev zavora 37 letni brezposelni delavec in vlomilec Lakner Josip, pristojen v Mozelj pri Kočevju. Imenovan je sedem let pohajal in se klatil brez dela okrog, pri tem pa vlamjal in kradel. Po prestani kazni ga bodo oddali za tri leta v prisilno delavnico.

»Noel, vem, da si izvrsten fant in bi tudi v smrt šel z menoj. Toda nepremišljenost ni lastnost pravega moža. Poslušaj! Na vsak način moraš najti Slima.«

»Jaz? Kje?«

»V Hillu! Prepričan sem, da je še tam s strelivom vred.«

»Dobro, grem ponj! Toda do najinega povratka bo preteklo precej časa.«

»Vem. Zato pa bom tudi jaz odjezdil dalje.«

»Sam?«

»Da.«

»Erik, ali to ni nepremišljenost?«

»Pustiva to! Položaj je tak, da bi bilo odlašanje usodno.«

Noel je nekaj časa molčal. Medtem je začel sedlati konja. Poznal je Erika in vedel, da je neomajen v svojih sklepih. Vkljub temu je hotel poskusiti.

»Erik, saj vendar nimaš dovolj nabojev!«

»Res, toda če mi jih ti nekaj posodiš, bo za prvo silo dovolj. Medtem pa me bosta vidva dohitela.«

Noel še ni odnehal.

»Erik, marsikaj si mi pripovedoval o Orlogovi tolpi, Nardu in drugih. In predvsem je tu ta lopovski Roger Asplet. Lahko se zgodi, da ti zmanjka nabojev in — potem? ...«

Za trenutek je utihnil. Ko je videl, da se je Erik pognal na konja, je hlastno nadaljeval:

»Nočeš torej poslušati? Dobro! Jaz bom hitel, kolikor bom mogel. Toda do mojega povratka bo dolgo. In ti veš, kaj se pravi s prazno puško v roki gledati sovražniku v oči...«

»Ne vem,« se je nasmehnil Erik. »Še nisem bil v takem položaju.«

»Tudi jaz ne, toda mislim, da mora biti grozen položaj. Zato pa raje počakaj. Kaj boš začel, če sam naletiš na celo tolpo?«

»Noel, pustiva to!« je mirno odgovoril Erik. »Prepustiva vse bodočnosti! Daj mi naboje, kolikor jih moreš pogrešati.«

Fant mu je izročil vse naboje, ki jih je imel pri sebi. Nato mu je hotel izročiti še svojo puško na šest strelcev, a te Erik ni sprejel.

»Hvala, Noel! Upam, da te nihče ne bo nadlegoval, a puško vendar obdrži. Zdaj jezdi naravnost v Hill, poišči Slima in mu povej, da bi ga zaradi izdaje dal ustreliti, če bi bil njegov vojaški poveljnik.«

»Razumem. Ustreliti ga — to bi bilo preveč! Toda brez kazni ne bo ušel, to ti rečem.«

»Ne bo mu škodilo! Toda preveč si ga ne privošči. Čimprej prijezdita za menoj! Z Bogom!«

»Z Bogom, Erik! Misli tudi na Ivanko in se ne postavlja preveč! Nastopi samo v primeru, če bo res sila! In bodi previden!«

izpod zida. Kolikšen je bil zaklad, ne vemo. Previdna gospodinja na to zadevna vprašanja noče dati točnega odgovora, ampak se na vprašanje, koliko je bilo denarja, zavije v skrivnostno pojasnilo: precej! Očividno gre za denar, ki ga je kdo skrtil v teku zadnje svetovne vojne.

Drug svet. Dočim skoro v vseh evropskih državah štedijo z življenjskimi potrebščinami in navaja ljudstvo, naj si kuha mlo iz kosti, naj dobiva sladkor iz rdeče pese, zbira ter shranjuje cunje in odpadke — žive v Argentini v izobilju vseh dobrot. Koruza je zelo bogato obrodila. Ker je ne morejo izvažati v Evropo, jo suše in jo uporabljajo za kurjenje lokomotiv. Da jim ne bi bilo treba pometati toliko kave v morje, kakor